

MASARYKOVA UNIVERZITA V BRNĚ

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra občanské výchovy

Referát

Téma: Milada Horáková

OV2BP Významné osobnosti českých dějin

Vyučující: Mgr. et Mgr. Michal Škerle

Vypracovala: Lucie Ondrová

Lucie Ondrová
430 436

JUDr. Milada Horáková

Život

Milada Horáková se narodila 25. prosince roku 1901 v Královských Vinohradech a zemřela 27. června roku 1950 v Praze. V mladém věku jí zemřela matka, a musela se tedy starat o mladší sestru.

Navštěvovala dívčí reálné dívčí gymnázium v Korunní. Po účasti na nepovoleném protiválečném průvodu v roce 1918 byla vyloučena, a odmaturovala na dívčím lyceu ve Slezské v roce 1921.

Ačkoli se chtěla stát medicímkou, její otec ji přemluvil na právnická studia. Studovala Právnickou fakultu Karlovy univerzity a v roce 1926 promovala. Se svým manželem Bohuslavem Horákem se setkala již během studií, vdala se za něj roku 1927. Horák byl později programovým ředitelem Československého rozhlasu.

Po studiích nastoupila do prvního zaměstnání na Ústřední sociální úřad hlavního města Prahy. Roku 1923 vstoupila Milada Horáková do Ženské národní rady, činnost této organizace byla za protektorátu omezována a členky byly sledovány a zatýkány gestapem. Od roku 1929 byla členkou České strany národně sociální. V roce 1933 se jí narodila dcera Jana. Milada v té době připravovala odbojovou činnost. Spolupracovala na podkladech Ústředního vedení domácího odboje a byla členkou ústřední skupiny Petičního výboru Věrní zůstaneme.

V červenci roku 1940 byla společně s manželem zatčena gestapem. Měla u sebe seznam pracovníků odbojářské činnosti, seznam se však nedostal do rukou gestapa. Následující dva roky byla ve vyšetřovací vazbě gestapa, kde byla podrobována tvrdým výslechům. Další dva roky strávila v Malé pevnosti v Terezíně, kde byl vězněn i její manžel. 23. října byla 1944 byla souzena, verdikt byl původně nadosmrti, byl zmírněn na 8 let káznice. Pobývala ve věznici v Aichachu v Horním Bavorsku, osvobodila ji americká armáda.

20. května 1945 se navrátila domů. Na naléhání Eduarda Beneše se Milada stala poslankyní Prozatímního národního shromáždění. Po válce se také stává místopředsedkyní ve Svazu osvobozených politických vězňů, jako sama vězňena. Obnovila také Ženskou radu pod novým názvem Rada československých žen s tiskovým orgánem, časopisem Vlasta. Milada zastávala názor, že by se Československo nemělo izolovat od světa a orientovat se výhradně na SSSR, díky tomu, že hodně cestovala, si dovedla představit, jakou hrozbu SSSR představuje. Po finálním nástupu komunistů v roce 1948 se na protest vzdala svého poslaneckého mandátu. Po této události byla vyloučena ze všech veřejných funkcí. Ve stejném roce založila společně s Josefem Nestávalem neformální skupinu okolo ČSNS, která udržovala vztahy s politiky v exilu a podporovala lidi, kteří usilovali o emigraci.

Její činnost však nikdy nešla za hranice zákona. Milada měla možnost opustit zemi, ale rozhodla se zůstat. 27. září 1949 byla Milada Horáková zatčena, její manžel stihl utéct.

PROCESY

Procesy měly za úkol zahnat odpůrce komunismu, čekalo se, že studená válka přeroste v opravdový válečný konflikt, proto komunistické Československo se snažilo ukázat, že vnitřní opozice v republice neexistuje a že režim má vše pod kontrolou. Vše se spustilo po návratu Gottwalda z Ruska, kde měl schůzku se Stalinem. Přijali ostrá opatření, tábory nucených prací v uranových dolech.

Proces v čele s Miladou Horákovou je nazýván „monstrproces“. Byl to první velký politický proces, na jehož přípravě se velmi významně podíleli sovětsí poradci. Své verze odpovědi si komunisté vynucovali nekonečnými výslechy, které zahrnovali fyzické násilí, nedostatek potravy, neustálým buzením, nedostatkem spánku, narkotiky, psychickým týráním a vydíráním. Proces s Horákovou a spol. začal 31. května 1950. Obvinění byli různé politické orientace.

První den vypovídala Milada Horáková, kterou si zvolili jako ústřední postavu. Výpovědi ostatních obžalovaných a svědků pokračovaly osm dnů. Během procesů byla organizovaná davová hysterie volající po maximálních trestech. Byly vyneseny čtyři rozsudky smrti: M. Horáková, J. Buchal, O. Pecl a Z. Kalandra. Padly také těžké tresty odnětí svobody, zostřené konfiskací majetku a ztrátou občanských práv. Odvolání odsouzených a žádosti o prezidentskou milost představovaly pro režim pouhou zdržovací formalitu. Pouze u Milady Horákové, na jejíž rozsudek reagovaly žádostmi o milost významné světové osobnosti, K. Gottwald zaváhal, ale nakonec ji neudělil. Dostala jen povolení rozloučit se se svými nejbližšími, s dcerou Janou, sestrou Věrou a sestřiným manželem.

V cele ještě napsala jedenáct dopisů svým blízkým. Svůj poslední dopis určený především rodině napsala v den poprav ve 2:30 ráno, ve kterém mimo jiné napsala:

„ Je to zvláštní shoda okolností; když se měla narodit Jana, udělala jí místo na světě naše máma. Teď dělám tu výměnu životů zase já. ... Jdu s hlavou vztyčenou – musí se umět i prohrát. To není hanba. I nepřítel nepozbyde úcty, je-li pravdivý a čestný. V boji se padá, a co je jiného život než boj.“¹

Poprava byla vykonána oběšením na dvoře pankrácké věznice 27. června 1950 v 5:35 ráno, jako poslední ze všech čtyř k smrti odsouzených. V tento den si připomínáme památky obětí komunistického režimu.

¹ <http://www.moderni-dejiny.cz/clanek/dopisy-dr-milady-horakove-z-pankracke-cely-smrti/>

Nejvyšší soud 3. července 1968 nezákonný rozsudek zrušil, plná rehabilitace však mohla proběhnout až v roce 1990.

Přínos pro společnost

Milada Horáková byla žena s velkým sociálním cítěním a měla neustálou potřebu pomáhat druhým. Neustálý boj o to, v co věřila.

Zdroje

<http://www.moderni-dejiny.cz/clanek/dopisy-dr-milady-horakove-z-pankracke-cely-smrti/>

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/10153697395-proces-h/20756226864-proces-h-den-prvni/>

<https://www.youtube.com/watch?v=0cJZerPi4I0>

<http://www.atlanka.net/index.php?text=91-milada-horakova-obet-komunismu>